

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2319/2020
03.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, др Илије Зиндовића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца Јавне медијске установе Радио Телевизије Србије, са седиштем у Београду, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Лидија Петровић, адвокат из, ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 5631/19 од 30.12.2019. године, на седници одржаној 03.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 5631/19 од 30.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Другог основног суда у Београду П 5003/18 од 15.03.2019. године, ставом првим изреке, одређено је да се тужба сматра повученом. Ставом другим изреке, укинута је решење о извршењу Првог основног суда у Београду Ив 13971/12 од 17.09.2012. године, у делу који се односи на главни дуг и законску затезну камату, док је одржан на снази у делу који се односи на трошкове извршног поступка у износу од 3.180,00 динара. Ставом трећим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 5631/19 од 30.12.2019. године, одбачена је жалба туженог изјављена против првостепеног решења, као неблагоприятна. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/2014, 87/18). Имајући у виду да се ревизијом побија решење којим се одбацује жалба изјављена против решења о трошковима поступка, произлази да се ради о процесном

решењу против кога се не може изјавити посебна ревизија, с обзиром да је чланом 404. став 1. прописано да се ова ревизија може поднети само због погрешне примене материјалног права, а не због повреде процесних правила, као што је то у конкретном случају. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410., у вези члана 420. Закона о парничном поступку, изјављене против другостепеног решења којим је одбачена жалба против одлуке о трошковима поступка, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу изјавити ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2.наведеног члана, прописано је да ревизија против решења из става 1.овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 3.наведеног члана, прописано је да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде, у делу којим је одлучено о главној ствари.

Следом наведеног, произлази да против одлуке којом је правноснажно одлучено о споредном тражењу (трошковима), ревизија није дозвољена, јер се том одлуком суда поступак правноснажно не окончава, те нису испуњени законом прописани услови за изјављивање овог ванредног правног лека.

Ревизијом туженог се у конкретном случају побија само одлука о трошковима поступка (извршног и парничног), садржана у другом и трећем ставу изреке првостепеног решења, у ком делу је одбачена жалба туженог решењем које се побија ревизијом. Међутим, трошкови поступка по својој природи представљају споредно тражење и они се према одредбама члана 28. став 2. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије, уколико не чине главни захтев. Одлуком о трошковима се поступак правноснажно не окончава јер испитивање саме одлуке о трошковима спора није од утицаја на одлуку о главном захтеву, којим је спор правноснажно окончан. Стога се против решења другостепеног суда о трошковима поступка ревизија не може изјавити, осим у ситуацији када се ревизијом побија и одлука о главном захтеву, што овде није случај.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке која се по закону ревизијом не може побијати (члан 410. став 2. тачка 5., у вези са чланом 420. ЗПП) ревизија није дозвољена, због чега је применом члана 413. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

